

[Økonomi- og budgetministeren.]

således at der nu resterer en lånebemyndigelse på ca. 373 mill. kr.

Der er i 1972 sket en væsentlig formindskelse af underskuddet på vare- og tjenestebalancen, og dette i forbindelse med den stedfundne låntagning har medført en forøgelse af valutareserverne. I 1973 vil underskuddet efter foreliggende overslag atter stige bl. a. som følge af voksende investeringer. Også bortset herfra er der fortsat behov for finansiering af store valutaudgifter bl. a. til renter og afdrag på lån i udlandet samt til bistand til udviklingslandene, ligesom det er ønskeligt på ethvert tidspunkt at råde over en valutabeholdning, der giver rimelig sikkerhed i eventuelle situationer med uro på valutamarkedene.

Den kortfristede private bruttogæld til udlandet anslås ved udgangen af 1972 at udgøre omkring 12 milliarder kr., en så betydelig størrelse, at det vil være hensigtsmæssigt at søge at optage langfristede lån i stort set samme omfang som det foregående år. Disse lån bør formentlig fortrinsvis — under hensyn til de mere fordelagtige lånebetingelser, der kan opnås ved det offentlige lånoptagelse — optages som statslån.

Lånebemyndigelsen er i det nu forelagte forslag af praktiske grunde forhøjet fra 1.000 mill. kr. til 1.500 mill. kr., idet der herved bl. a. opnås en større bevægelsesfrihed ved de ofte meget langvarige låneforhandlinger. Det er dog ikke dermed tanken at forcere lånoptagelserne, som fortsat vil ske under hensyn til de herskende markedsforhold og den samfundsøkonomiske nødvendighed.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om tilvirkning og forhandling en gros m.m. af mejeriprodukter.

Dette forslag fremsættes til afløsning af de hidtil gældende bestemmelser om produktion og engrosforhandling af smør, ost, mælkekonserves og mælke- og flødeis, således at de danske bestemmelser om mejeriprodukter nu samles i en enkelt lov, hvad der utvivlsomt vil skabe bedre overblik over den bestående lovgivning på området.

Genoptagelsen af det tidligere påbegyndte, men i 1968 opgivne arbejde med at tilvejebringe en samlet mejerilovgivning er foranlediget af det af landbrugsministeriet den 23. april 1970 nedsatte udvalg vedrørende forenkling og koordinering af levnedsmiddellovgivningen, der nu er opløst efter at have afgivet en betænkning af 14. januar 1972. I denne betænkning gav udvalget udtryk for den opfattelse, at den bestående lovgivning — det vil især sige smørlovgivningen — burde revideres på de punkter, hvor den måtte være forældet.

Endvidere har også Danmarks tilslutning til EF gjort en revision af lovgivningen stærkt påkrævet, idet de gældende regler om importerede mejeriprodukter er mangelfulde og utidssvarende, ligesom der i vidt omfang savnes hjemmel til at fastsætte bestemmelser om autorisation af importører og grossister.

Som det fremgår af lovforslagets kap. 1, er lovens område kun de 4 store mejeriproduktgrupper: smør, ost, mælkekonserves samt fløde- og mælkeis, hvorimod lovforslaget ikke omfatter mælk og konsummælkeprodukter. Der agtes senere fremsat forslag til en ny lov om mælkekontrol.

Med den skete formulering af lovforslagets § 2 har man tilsigtet at foretage en afgrænsning mellem den generelle levnedsmiddellov og særlovgivningen på mejeriområdet. Ifølge forslagets § 2 omfatter loven kun mejeriprodukternes fremstilling og engrosforhandling, herunder indførsel og udførsel, men ikke detailforhandlingen, der vil blive reguleret ved den generelle levnedsmiddellovgivning.

Forslaget er — ligesom den nugældende ostelov — hovedsageligt bygget op som en bemyndigelseslov, bl. a. ud fra den betragtning, at en række af de i den gældende smørlovgivning indeholdte detailbestemmelser — f. eks. vedrørende fedt- og vandindhold — er bedre egnet til at blive udstedt i bekendtgørelsesform. Endvidere vil en mere detaljeret mejerilovgivning hurtigt blive forældet, idet der kan forventes vedtaget nye bestemmelser om mejeriprodukter inden for EF.

I forslagets § 4 er det fastsat, på hvilke områder og ud fra hvilke motiver landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om mejeriprodukternes fremstilling m.v. Det fremgår heraf, at landbrugsministeren ikke